

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **Ľ. Z.**, bývajúcemu vo **V.**, **o vymoženie 182,57 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5 Er 908/2007, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2013 sp. zn. 21 CoE 220/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2013 sp. zn. 21 CoE 220/2012 **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2013 sp. zn. 21 CoE 220/2012 **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 20. júla 2007 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 10. augusta 2012 č. k. 5 Er 908/2007-17 Okresný súd Liptovský Mikuláš exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Súdnemu exekútorovi a oprávnenej náhradu trov exekúcie nepriznal. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť tejto zmluvy, nebola so spotrebiteľom osobitne dojednaná, splývala vo formulárovej zmluve s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami, spotrebiteľ mohol úverovú zmluvu ako

celok buď odmietnuť alebo podrobiť sa zmluvným podmienkam vopred naformulovaným dodávateľom. Predmetnou doložkou, ktorú súd posúdil ako neplatnú, sa v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováha práv a povinností účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľovi sa zmarila možnosť dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý vzhľadom na to nie je vykonateľný exekučný titul. Súd prvého stupňa preto exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline uznesením z 29. mája 2013 sp. zn. 21 CoE 220/2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so závermi aj odôvodnením súdu prvého stupňa a v celom rozsahu naň poukázal. Doplnil, že exekučný súd je oprávnený skúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok, z hľadísk uvedených v § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nie je pritom viazaný účinkami takéhoto rozsudku v zmysle § 35 cit. zákona. Ďalej uviedol, že v predmetnej veci nejde o preskúmanie existencie záväzku, ale len o posúdenie náležitostí vykonateľnosti exekučného titulu. Preto nebola dôvodná námietka oprávnenej, že jej bolo znemožnené právo na súdnu ochranu. Zhodne so súdom prvého stupňa odvolací súd mal za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávnenou a povinným je zmluvou spotrebiteľskou a rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Za správny preto považoval odvolací súd záver prvostupňového súdu, že predložený rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor EÚ, preto návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 2 ECdo 268/2014, 2 CoE 177/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 118/2014, 8 CoE 67/2014, 8 ECdo 124/2014, 8 CoE 70/2014, 8 ECdo 154/2014, 8 CoE 87/2014, 8 ECdo 180/2014, 8 CoE 103/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj

vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová